

hơn không kém. Ông còn cả quyết rằng Liên hiệp sẽ chỉ bao gồm những xí nghiệp ông sẽ nêu tên. Ông nghĩ đến một Liên hiệp trong đó không có sự trùng lặp, nhưng hoàn toàn không để phá sự ngon miệng của những người bạn mới đang muốn đẩy toàn bộ gánh nặng tài chính sang đôi vai vạm vỡ của ông J.P.Morgan.

Khi bình minh hé rạng, ngài Morgan đứng dậy vươn vai. Chỉ còn lại một vấn đề chưa thảo luận.

Ông nghĩ ông có khả năng thuyết phục Andrew Carneghi bán công ty không? - ngài hỏi.

- Tôi sẽ cố gắng, - Ch. M.Shwab trả lời.

Nếu ông thuyết phục được, tôi sẽ đảm bảo tất cả phần còn lại, - J.P.Morgan khẳng định.

Nói - là làm. Nhưng Andrew Carneghi có cần câu vụ này không? Và lão sẽ đòi bao nhiêu? (Ngài Shwab cho là gần 320 000 000 đôla). Và ông ta sẽ đòi trả bằng gì? Văn tự? Tiền mặt? Chẳng ai có thể thu thập được lấy 1/3 tỷ đôla bằng tiền mặt.

Vào một ngày giá lạnh đẹp trời tháng giêng, trên sân golf ở West-Chester, Andrew, ăn mặc kín cổng cao tường, và Charle, như thường lệ huyền thuyên liên tục để nâng tinh thần, gặp nhau để chơi. Trước khi về đến biệt thự riêng ấm áp và tiện nghi của ngài Carneghi, không ai hé một lời nào về công việc. Khi Andrew Carneghi đã ấm áp và thư giãn, Ch. Shwab, với tính thuyết phục đã từng thôi miên 80 triệu phú Nữ-ước, từ tốn trình bày về triển vọng hứa hẹn của việc thoả mái ra đi, rời bỏ doanh nghiệp lớn để về hưu, về những của cải chưa từng thấy, có khả năng thoả mãn mọi ý muốn kỳ quặc thất thường nhất của một người già. Và A. Carneghi đã đầu hàng! Ông viết một con số trên trang giấy, đưa cho Shwab và bảo: Được! Đây là giá ta sẽ bán!

Con số đó là 400 000 000 đôla, gần với con số Shwab đã nêu với ngài Morgan. Thật ra thì khoản chênh lệch 80 000 000 đôla là tính đến việc tăng giá bất động sản trong hai năm cuối.

Sau đó ít lâu, trên boong con tàu xuyên đại dương, ông già Scotland tiếc rẻ phàn nàn với J.P.Morgan, rằng lẽ ra ông phải đòi thêm 100 000 000 đôla nữa mới phải.

Và người này trả lời vui vẻ: Lúc ấy ngài mà đòi, chắc ngài đã nhận được rồi.

Dĩ nhiên, về sự kiện này đã có một tiếng đồn lớn. Phóng viên Anh đánh giá rằng cả thế giới doanh nghiệp liên quan đến sản xuất và bán thép đã khiếp sợ cái Liên hiệp khổng lồ. Giám đốc Đại học tổng hợp Yel, ngài Hardly, đã tuyên bố rằng mặc dù có chính sách chống tơ-rót, trong hai mươi lăm năm nữa sẽ xuất hiện một ông vua mới trong nước. Và tay chứng khoán nổi tiếng, ngài Kin, đã làm nên cả sự nghiệp nhờ đưa ra thị trường chứng khoán những cổ phiếu mới trị giá gần 600 000 000 đôla. Và tất cả những